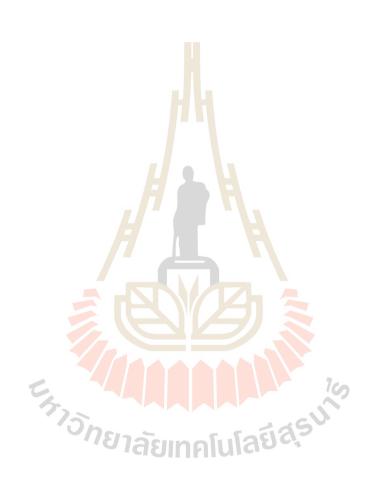
าเทคัดย่อ

ชดของการทคสอบกำลังเฉือนของรอยแตกในหินได้ถูกดำเนินการในความพยายาม ที่จะประเมินความสามารถในการคาคคะเนของกฎกำลังรับแรงเฉือนของ Barton ที่ใช้ค่าคงที่ที่ กำหนดในภาคสนามเท่านั้น ตัวอย่างหินจากสิบแหล่งที่เป็นตัวแทนของหินที่พบบ่อยครั้งในอุตสาหกรรม การก่อสร้างและเหมืองแร่ในประเทศไทยได้นำมาจัดเตรียมและทคสอบในห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างหิน เหล่านี้ประกอบไปด้วย หินบะซอลต์หนึ่งชนิด หินอ่อนสองชนิด หินแกรนิตสามชนิด และหินทราย สิ่ชนิด นอกจากนั้นการศึกษายังมุ่งเน้นไปที่ความน่าเชื่อถือของวิธีการที่ใช้ในภาคสนามสำหรับ กำหนดค่ามุมเสียดทานพื้นฐาน (фุ) ค่ากำลังก<mark>คใ</mark>นแกนเดียว (UCS หรือความแข็งของผนังรอยแตก) และค่าสัมประสิทธิ์ของความขรุขระ (JRC) <mark>ตัว</mark>อย่างหินที่ถูกตัดให้มีผิวเรียบถูกจัดเตรียมเพื่อใช้ใน การทคสอบหาความสัมพันธ์ระหว่าง ф_ь กับ<mark>คุณสมบ</mark>ัติเชิงกลศาสตร์ และเชิงแร่วิทยาของหิน ตัวอย่าง หินที่มีรอยแตกที่เกิดจากการดึงในห้องปฏิบัติการไ<mark>ด้</mark>นำมาทดสอบเพื่อหาค่ากำลังเฉือนของรอยแตกที่ มี JRC ระดับต่าง ๆ กัน และนำผลมาใช้สอบทาน<mark>ก</mark>ฏกำลังเฉือนที่ถูกพัฒนาด้วยค่าคงที่ที่กำหนดใน ภาคสนาม ค่า JRC ของรอยแตกเหล่<mark>านี้จ</mark>ะถูกประเมินอย่างอิสระโดยวิศวกรสองคน ค่า UCS จะ ประเมินด้วยวิธีในภาคสนามที่แนะ<mark>นำโ</mark>ดย ISRM (ใช้ฆ้อ<mark>นธร</mark>ณีและมีดพก) และได้นำมาเปรียบเทียบ กับวิธีการทคสอบมาตรฐานที่ได้<mark>จ</mark>ากห้องปฏิบัติการที่เสนอโด<mark>ย</mark> ASTM ท้ายสุคความน่าเชื่อถือและ ความอ่อนไหวของค่าคงที่ทั้ง<mark>สา</mark>มได้<mark>ถูกตรวจสอบโดยการเ</mark>ปรียบ<mark>เที</mark>ยบค่ากำลังเฉือนที่คาดคะเนได้กับ ค่ากำลังเฉือนของรอยแตกผิวขรุขระที่ทุดสอบได้จริงในห้องปฏิบั<mark>ติกา</mark>ร

ผลจากการศึกษาระบุว่ากฎที่พัฒนาโดยใช้ค่าคงที่ที่กำหนดในภาคสนามสามารถ คาคละเนค่ากำลังรับแรงเฉือนของรอยแตกผิวขรุขระได้ดีสำหรับหินอ่อนและหินทรายที่นำมาจากทุก แหล่ง และจะให้ค่าสูงเกินไปเล็กน้อยสำหรับตัวอย่างหินบะซอลต์ แต่กฎนี้ไม่สามารถอธิบายกำลัง เฉือนของรอยแตกในตัวอย่างหินแกรนิตได้ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากความจริงที่ว่าผิวตัดเรียบของหินที่มี ขนาคของผลึกแร่ใหญ่และมีความแข็งมาก (เช่น หินแกรนิต) จะมีความเรียบมากถึงแม้จะไม่มีการฝน ขัด ดังนั้นจึงทำให้ค่า ф, ที่ได้จากการทดสอบแรงเฉือนมีค่าต่ำเกินความเป็นจริง ผลจากการประเมิน ความอ่อนไหวระบุว่า กำลังรับแรงเฉือนที่คำนวณได้จากกฎของ Barton จะอ่อนไหวต่อค่า ф, มากกว่า ก่า UCS และ JRC ช่วงค่าของ UCS ที่ประเมินด้วยวิธีในภาคสนามของ ISRM จะสอดกล้องเป็นอย่าง ดีกับค่าที่ทดสอบในห้องปฏิบัติการด้วยวิธีมาตรฐาน ASTM การผันแปรของค่า UCS สำหรับหินที่มี ระดับความแข็ง R2 และ R3 (ผันแปรประมาณ 25 MPa) และสำหรับหินที่มีระดับความแข็ง R4 และ R5 (ผันแปรประมาณ 50 MPa) จะไม่มีผลกระทบเท่าใดนักต่อค่ากำลังเฉือนที่คาดคะเนได้ สำหรับหิน ทรายค่า ф, จะอยู่ในช่วง 25-35 องศา และจะไม่ขึ้นกับ UCS หรือวัสดุที่เชื่อมเม็ดหิน ค่า ф, สำหรับ หินอ่อนที่ทดสอบในงานวิจัยนี้ รวมกับหินปูนที่ทดสอบได้จากที่อื่นจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35±5 องศา

และจะไม่ขึ้นกับ UCS หรือการผันแปรของแร่ประกอบหิน สำหรับหินชนิดอื่น $\phi_{\rm b}$ จะมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นถ้า UCS เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหินที่แข็งมาก (R5 และ R6) งานวิจัยนี้ไม่พบ ความสัมพันธ์่ระหว่าง $\phi_{\rm b}$ กับค่าสัมประสิทธิ์ของความยืดหยุ่นหรือกับค่ากำลังคึงสูงสุดของหิน จำนวน และความหลากหลายของตัวอย่างหินแกรนิตมีไม่เพียงพอที่จะกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง $\phi_{\rm b}$ กับการผันแปรของแร่ประกอบหินถึงแม้ว่าความสัมพันธ์นั้นจะมีอยู่จริง

Abstract

A series of direct shear tests have been performed in an attempt at assessing the predictive capability of the Barton's joint shear strength criterion developed only from the fielddetermined parameters. Rocks from ten different source locations representing the most commonly encountered rocks in Thailand construction and mining industries are prepared and tested in the laboratory. These include basalt, two marbles, three granites and four sandstones. investigation also concentrates on the reliability of the field methods and results for determining the basic friction angle (ϕ_h) , the uniaxial compressive strength (UCS or joint wall strength), and the joint roughness coefficient (JRC). The saw-cut surface specimens are prepared to determine the relationship between ϕ_b and the mechanical and mineralogical properties of the rocks. The specimens with tension-induced fractures are tested to obtain the joint shear strength under different JRC's, for use in verification of the criterion developed from the field determined parameters. The JRC's for the rough-joint specimens are evaluated by two independent engineers. The UCS's evaluated from the ISRM-suggested field methods (i.e. using geologic hammer and pocket knife) are used in the Barton's criterion, and are compared with those tested under the relevant ASTM standard method. Reliability and sensitivity of the three parameters are examined by comparing the predicted shear strength with those actually obtained from the direct shear testing on the rough joint surfaces.

The results indicate that the criterion with the field-determined parameters can well predict the shear strength of the rough joints in marbles and sandstones from all source locations, and slightly over-predicts the shear strength in the basalt specimens. The criterion however can not describe the joint shear strengths for the granite specimens. This discrepancy is due to the fact that the saw-cut surfaces for the coarse-grained and very strong crystalline rocks (such as granites) are very smooth, even without polishing, and hence results in an unrealistically low ϕ_b from the direct shear testing. The sensitivity evaluation also suggests that the Barton's shear strength is more sensitive to ϕ_b than to UCS and JRC. The range of UCS from ISRM field-determined method agrees well with the corresponding value determined by ASTM laboratory testing. Variations of the UCS by 25 MPa for weak and medium rocks (R2 and R3) and by 50 MPa for strong and very strong rocks (R4 and R5) do not significantly affect the predicted shear

strengths. For all sandstones the ϕ_b values are in the range of 25-35 degrees, and are independent of their UCS and cementing materials. The ϕ_b values for the tested marbles and for the limestone recorded elsewhere are averaged as 35±5 degrees. They are also independent of UCS and mineralogical variation. For other rock types, ϕ_b tends to increase with UCS particularly for very strong rocks (R5 and R6). No relationship between ϕ_b and elastic modulus or tensile strength has been found for any rock types. The number and diversity of the tested granites are inadequate to determine the relationship between ϕ_b and their mineralogical variations, if there is any.

